

Sambandsins mjørkatos

Harra blaðstjóri, gevið mær innivist!

Um undir seinasta lögtingsval var ein persónur innan fyrri sambandsflokkin, sum segði, at javnaðarmenn vildu avkrístna Føroyar. Men tað var ikki nokk. Seinast, figgjarlógin var til viðgerðar, hoyrdu vit Jóh. M. Olsen koma fram aftur við somu propaganduni og legði aftrat, at sosialdemokratiskeir leiðarar (eindir 17—18 í tali) komu saman til fundar í hesingler ein sunnudag. Við hesum ætlar henda sambandssetja at billa fólk inn, at nakað slíkt hoyrir ikki heima í sambandsflokkinum. Hetta var eitt friggjakvöld, tá hesi orðini fullu av munni hansara. Dagin eftir koma allir tingmenn sambandsflokksins suður til Vágs á veitslu hjá Suðuroyar Sambandsfelag. Missionsvika var í meinigheitshúsinum! Jóh. M. Olsen hevur fleiri ferðir ført fram, at tað var danski javnaðarflokkurin, sum kom við uppskoti um frian abort. Eisini hetta er ósannheit. Sum flestum kunnugt hev sambandsflokkin eitt samstarv við danska vinstraflokkinn, og tað hevur hann lovt til. Men tað var hesin flokkur, sum saman við konservativa flokkinum og teimum radikalu, legði uppskot fram um frian abort. Og her var tað, at Jóhan Nielsen bardist sum úlvur á skóg fyrri at fáa málið út til fólkatakvøðu við at samla undirskriftir inn. Men, tverri, fekk hann ov fáar. At enda hesi orð til sambandsflokkin: Lat ið vera við at blanda Gudsorð upp í politikk, og minnist til, at eingin her á jørðini er settur til at døma ein annan.

Fuglifrøingur.

Múla

Eg siggi at Múla bygd er nevnd í einum blað — gloymd bygd gjøgnum nógv ár.

Tá vit hugsa um hvussu nógvjar milliónir eru brúktar til berghol og vegir beint fyrri durum av Múla bygd. Hvat vegur in Viðareid — Hvannasund kostar veit og ikki, men tað er meir enn eitt ártuggið síðani har varð byrjað at breiðka og beina — vegur var áðrenn. Neyvan vil nakar út við tí, hvat hann kostar. Ikki tí, at tað ikki skuldi verið gjørt. Men, at lata bygd liggja við síðuna av, har onki er gjørt (?)

Og at onki skal vera gjørt í fjørðuni, ikki tað minsta síðani Guttorm í Múla gekk har í húðaskóm. Eg haldi ikki at nakar vil trúgva tí, men har er ongin cementsekkur stoyptur í fjørðuni. Ikki ein. Tó eru nokur trapputrin í bakkanum.

Her megu allir tingmenn fyrri Norðoyggjar føla seg raktar. Og hevur bygdin enn tá verið umboðað á tingi av sjálvum bygda-ráðsformanninum Absalon í Buð.

Múla er ikki brimpláss, um vesturættin er rættuliga bágin. Har hevði verið atleggjandi ein rættuliga stórur part av árinum, um ein brúgvastubbi hevði verið gjørdur.

Men nú skuldi verið laga-

manni at søkt plássi frá Sundi av. Vegurin sýnist at vera langt burtur, tó at har er rættuliga gott at arbeiða veg.

Norðingur

Tøkk

til Hanus Andreassen og Sosialin

Fyrst vil eg takka Sosialinum fyrri hesa heilt framúrskarandi

Við tað at tit doyða tey?

Harra blaðstjóri! Gerið hessa næstan beina, at veita mær reglum innivist í blaði tygara.

Góði

»gamli kirkjugangari«!

Bræv tygara í »Dimmalætting« nr. 14 fær met at skriva hesi orð, sum eg vóni tygum taka mær væl upp. Tygum og fleiri aðrir, ið hava skrivað hesa tíðina, sipa til Matt. 28,19—20 til tess at »prógva«, at menniskjað verður gjørt til lærisveinar Kristis og fær atgongumerki til Himmals við at verða doypt.

Vita tygum ikki av, at eingin onnur bibliotyding í verðini málber seg sum føroyska kirkjublið, at fólkaslógini verða gjord til lærisveinar »við tað at tit doyða tey«?

So villiðandi og óhugsandi var slikt týðing, at sjálvur N. F. S. Grundtvig — tá ið hann frætti, at ætlanin var at broyta ta góðu gomlu donsku týðingina av Matt. 28,19 »og døber dem« til »idet I døber dem« (sum liggur føroysku prestatýðingini lógliga nær) — harðliga mótmælti og segði:

»Stedet behøver hverken sproglig eller kan kristelig oversættelse paa den nye måde... Ved ikke da de skriftkloge, at den gamle oversættelse udtrykker sig fuldkommen rigtigt efter grækernes sprogbrug?... Og ser vi nu sagen fra den kristelige side, som vi jo dog maa, saa er det egentlig noget splitteget, man vil med den nye oversættelse se vi bli'er jo dog ikke disciple ved at døbes.« (N.F.S. Grundtvigs Levnedløb, bind 2, bls. 250—251 eftir H. Brun, cand. theol.)

Tygum siga, at man á ein hátt kann siga, at dópurin er atgongumerki til ríki Guds. hóast tygum ikki dáma hesa málbering. Orsøkin at tygum ikki dáma málberingina, man vera, at tygum fullvæl vita, at einki annað uttan trúgvina á fullgjørda verk Kristusar er atgongumerki til ríki Guds. Eftir orðum Grundtvigs omanfyri kann man á ongan hátt siga, at dópurin er atgongumerki til Himmalin.

Jesus bað ikki lærisveinar

grein: Hugleiðingar í eini Sverðið. Vónandi verða tit ikki firtinir, um eg leggi afturat, at betri skrivað grein hevur ikki verið í blaðnum (i nokrum føroyskum blað) í ár.

I hesu grein kemur, á ógvuliga kláran hátt, alt tað fram, ið átti at verið hövuðstáttur okkara, tí skjóta vit upp, at hon verður prentað uppáftur sum SER-PRENT og send út til hvørt húski í landinum.

Einaferð enn, takk fyrri hugleiðingar í eini sverðið — til Hanus Andreassen og til Sosialin, ið verður betri og betri, um handa kósir verður fylgd. Vit treingja til eitt gott, føroyskt sosialistiskt blað. Hart treingja vit til tað.

E.

P.s. Men — um hon verður uppáfturprentað, so uttan prentvillur

sinar doyða øll fólkaslóg til lærisveinar, men tað at fara út at kunnger evangeliið, gera lærisveinar av øllum fólkaslógum, og síðani doyða og læra teir, sum tóku við trúgv á hann. Tað er alto lærisveinarnir, og ikki fólkaslógini, ið skulu doypt, og tað sigur heilt nakað annað!

Vist nevnið Jesur einki aldursmark, sum tygum siga, fyrri hvør skal doypt, men eina treyt setur hann, og tað er trúgv in á evangeliið. Próvforsla tygara um ikki børn eins væl og vaksin finnst millum fólkaslógini fellur sostatt til jarðar, tí spurningurin snýr seg ikki um aldur og fólkaslógini, men um trúna og lærisveinarnar. Hvussu skiltu ápostlar Harrans hann henda dagin? Teir hoyrdu hann geva boðini. Lesa tygum Ápostlasøguna finna tygum, at teir doyptu ikki øll fólkaslógini men allar lærisveinarnar. Teir skuldu kunna vita! Teir settu kanska einki aldursmark, men treytina settu teir. Tá ið hirðmaðurin ynskti at verða doyptur í Ap. 8, spurdi hann: »Hvat forðar fyrri at eg verði doyptur?« Filip svarar við øðrum orðum, at eitt kundi forða fyrri tí, og tað var, um hann ikki trúði á Son Guds. Tí svaraði hann: »Trýrt tú av øllum hjarta tínum, so kann tað verða gjørt.« Altso, annars ikki! Hirðmaðurin svaraði: »Eg trúgvi, at Jesus Kristus er Sonur Guds!« Tá fyrsta varð hann doyptur. Ein dópur framman undan hesum hevði eingin dópur verið, men bert ein deyð og virðileys gerð fyrri Gudi at rokna.

Góði gamli kirkjugangari! Henda skrivning seinastu tíðina og henda fløkja sum tykist at vera millum fólk í dóppspurninginum kemst av, at føroyingar ikki kenna ella ikki velja kenna skriftirnar, — i hvussu ef viðvikjandi dópinum. Tann, sum vil vita sannleikan um hvat dópurin er og hvør skal doypt, fer ikki villur. Orð Guds er sólaklár í hesum spurningi. Tað eru menniskju og traditióin, ið hava vavt alt saman.

Sum onkur segði nú ein dagin: »Tá ið føroyingar fóru til skips fyrstu ferð og sóu land, fingur teir pannuna í endan. Hetta varð

ikkí gjørt fyrri at teir skuldu siggja land, men tí at teir sóu land. Somuleiðis tá ið fyrstu ferð verður farið um linjuna, verða menn doyptir; ikki fyrri at fáa teir um linjuna, men tí teir longu eru farnir um hana.

Set ikki hestavognin framman fyrri hestin! Lærisveinar verða ikki til við dópi, men við evangelinum, og júst tí er tað at allar lærisveinar eiga at doyptast og lærast. At øll fólkaslóg skulu verða doypt fyrri at gerast lærisveinar, stendur ongastaðni. Og at læra nakran at halda alt, ið Harrin hevur boðið sínum, áðrenn hann er vorðin lærisveinar hansara er hópisleyst.

Rætta týðingin av Matt. 28,19 er sum tann gamla danska: »og døber dem« ella sum vit vildu sagt á føroyskum: »og doyptið tey av fólkaslógnum, sum gerast lærisveinar.«

N. F. S. Grundtvig rakti seymin á høvdi, tá ið hann segði: »...det er noget splitteget man vil med den nye oversættelse; vi bli'er jo dog ikke disciple ved at døbes.« Ungur lærisveinar

N. F. S. Grundtvig og Matt. 28,19—20

I bókin »Biskop N. F. S. Grundtvigs Levnetsløb« bind 2, bls. 250—251 eftir H. Brun, cand. theol., verður sagt frá hesi forvitnislegu samrøðu millum professoran Fred. Hammerich og Grundtvig, sum vit endurgeva i óbroyttum gomlum donskum málbúna:

For hvad jeg nu skal fortælle, er den ved Samtalen tilstedeværende Nordmand min paalidelige Hjemmel. Under Sygeligheden ligger Grundtvig en Dag i sit Sofahjørne og spiser Vindruer, som Enkedronningen, efter Sædvane om Høsten, havde sendt ham. Nordmanden og en anden yngre mand kommer ind, og Professor Fred. Hammerich enten er der eller kommer straks efter dem. Hammerich fortæller, at der til ham eller til det theologiske Fakultet var kommen Anmodning, formodenlig fra en Præst, om at meddele den

Framhald á síðu 12

Studningurin

fyrri rundan, kravdan fisk við høvdi, avreiddur í Føroyum, er frá 1. februar 1976

18 oyru fyrri kg.

Lønjavningargrunnur Skipsfiskimanna

lýsing

Tjente 2 mill. på jordspekulation på halvandet år

Ja, hvor tit ser man ikke en sådan overskrift, og så tænker man »Hvorfor er jeg aldrig med i sådan noget?«

Og den overskrift vil sikkert stå om halvandet år om den lille gruppe personer, der i dag investerer i ca. 150 grunde med den allerbedste beliggenhed i Jylland.

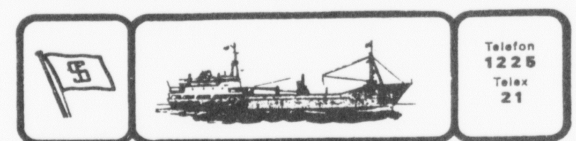
Vi er i øjeblikket en meget lille gruppe (3), der søger 7 ligesindede, der har lyst til at være med i denne forretning. Hver af de ti interessenter skal indskyde

50.000 kroner og kan inden for halvandet til to år påregne en fortjeneste på 200.000 kroner ud over den investerede kapital.

Såfremt der en ønske herom, åbnes der også mulighed for at foretage mindre investeringer.

Seriøse interesserede kan få yderligere oplysninger hos

Advokat Robert Heimann
Vestergade 18 2. sal
1456 København K.
Telefon 01—138115

Skip	Ur København	Ur Ålborg	Ur Halmstad	Ur Leith	I Føroyum
BLIKUR					23/2
LÖMUR	26/2	24/2			1/3
RAVNUR		24/2	25/2		1/3
FALKUR				4/3	8/3
BLIKUR	4/3	2/3			8/3
LÖMUR	11/3	9/3			15/3
RAVNUR			10/3		15/3

RAVNUR fermir i Drammen 26/2 og 11/3
FALKUR fermir i Delfzijl 1/3

PF SKIPAFELAGID FØROYAR